

L. C. Larsen: Jeg skal tillade mig at berøre den samme Gjenstand som den ærede sidste Taler, nemlig Ansættelsen af to constituerede Assessorer ved Hof- og Stadsretten. Jeg antager, at der har været fuldkommen Føje til at træffe denne Foranstaltning, ligesom jeg ogsaa finder det rigtigt, at man har indskrænket sig til at konstituere disse Assessorer, navnlig af det i Motiverne fremhævede Hensyn til en mulig Oprettelse af en Sog- og Handelsret; men jeg har derhos ogsaa taget under Overveielse ligesom den ærede sidste Taler, hvorvidt det vilde være muligt uden Behyrdelse for Statskassen at indskrænke Arbejdet for Assessorerne i Retten. Forsaavidt den ærede sidste Taler troer, at Sagerne tillagen staaer i Forbindelse med Folks Lyst til at procedere, saa er dette efter min Overbeviisning aldeles ikke Tilfældet; Lysten til at procedere er herken større eller mindre, end den tidligere har været, men Antallet af Processer herover paa ganske andre Forhold, paa Omsætningsforholdene, paa Folkemængdens Tillagen, paa Forbindelsernes Førgelse og paa Tidene, navnlig har jo den Krisis, som indtraf for et Par Aar siden, ganske vist udøvet stor Indflydelse paa Sagerne Førgelse. Den ærede Taler berørte de Ubsættelser, som gives i Retten; det er en Gjenstand, som man ikke her kan gaae nærmere ind paa, jeg skal kun bemærke, at der i den senere Tid er, jeg veed ikke, om det er ved andre Foranledning eller ved Rettens egen Beslutning, i denne Henseende gjort noget mere end tidligere, men Arbejdet for Assessorerne vil ikke derved i nogen væsentlig Grad formindskes; thi det ligger i den skriftlige Procedures Natur, at Arbejdet omtrent maa blive det samme. Derimod kunde det maaskee være rigtigt, om et færre Antal Assessorer voterede i mindre Sager. Jeg vilde saaledes ansee det overflødig, at fem Assessorer votere i Gjældscommissionsager, der ere over 20 Rd., jeg troer det vilde være nok, naar een Assessor voterede i alle de Sager, der ere henviste til Gjældscommissionen. Jeg troer ogsaa, det vilde være gavnligt for disse Sager; de ere ikke af den Vigtighed, at de kræve fem Assessorers Arbejde, og det er ogsaa noget i Strid med den Processform, der finder Sted i disse

Sager, nemlig at Retten skal veilede Parterne; thi man seer ikke saa sjelden, at en Sag, efter at være optagen til Doms og have circuleret mellem de 5 Assessorer, paany bliver reasumeret, for at indhente Dplysninger, der tidligere burde have været indhentede. Det synes at være rigtigere, naar denne Processform skal finde Sted, at Sagerne lægges ganske i Hænderne paa den Mand, der leder dem, og at det overlades til ham, hvorvidt yderligere Dplysninger skulle søges eller ikke. Jeg troer, at man gjerne kunde træffe denne Foranstaltning og dermed sætte i Forbindelse Forfrister om, hvorledes Sager under 100 Rd. kunde underkastes en senere eller høiere Paakjendelse, men selv om man bestemte sig til at underkaste disse Sager enten en Appel til Hof- og Stadsretten eller Noget, man i Udlandet kjender under Navn af Revision, saa troer jeg, at Arbejdet for Rettens Assessorer vilde bethdelig forøges. En anden Foranstaltning, der vilde lede til nogen Lettelse for Rettens Assessorer, vilde være, om Forligsvæsenet blev omordnet i Righed med, hvad der finder Sted udenfor Kjøbenhavn, hvilket vilde have til Følge, at det blev uforøpdent, at en af Rettens Assessorer har Sæde i Forligelsescommissionen, hvormed der vistnok gaaer en ikke ringe Deel Tid og Arbejde bort. Forfristerne om Processomkostningerne blive maaskee ikke ganske rigtig anvendte, jeg troer vel, at de i Retfærdighedens Interesse kunde anvendes anderledes, end de blive, men jeg troer ikke, at en Forandring i denne Henseende i nogen væsentlig Grad vil faae Indflydelse paa Processernes Antal eller vil kunne formindsket det.

Ved Siden heraf skal jeg tillade mig nogle Ytringer om det Endringsforslag, der gaaer ud paa at nedsætte det Beløb, der er begjært til Hof- og Stadsretten, med 330 Rd. Dette Endringsforslag er væsentlig begrundet ved Hensynet til, at der er forlangt Løn til et Bud ved Pantecontoiret, idet Udvalget mener, at en saadant Bud vil være overflødig, da Rettens øvrige Bude ville kunne besørge denne Tjeneste. Dertil skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg troer, at Rettens Bude i det Hele have et meget bethdeligt Arbejde; de have at besørge